El pont que cus Girona fa anys

25 anys del pont de Fontajau. La seva construcció va permetre una connexió entre el centre de Girona i els barris del nord i de l'oest de la ciutat, a més de la unió dels pobles del voltant. Des del punt de vista urbanístic, no només van intentar resoldre el problema principal d'aquell moment, sinó que es va tenir una visió de futur ja que van tenir en compte que el pont seguiria tenint una funció necessària 25 anys després

l pont de Fontajau va inaugurar-se el 1992. Tal dia com demà, fa 25 anys, es va posar en servei la infraestructura que va unir els pobles més propers de Girona amb la ciutat, cosa que va ser una revolució per aquella època. Des de la seva obertura el 17 de juliol del 1992, el pont de Fontajau ha permès una millora notable de l'accés a Girona per la seva situació estratègica, i ha facilitat la construcció de noves institucions i equipaments que potencien la ciutat en diferents àmbits i que, sense el viaducte, difícilment s'haguessin pogut fer.

Vint-i-cinc anys enrere, el director general de la Demarcació de Carreteres del Ministeri d'Obres Públiques i Transport (MOPT) a Catalunya, José Javier Dombriz, va inaugurar oficialment aquest nou viaducte, que va suposar una inversió de 1.288,2 milions de pessetes. També van intervenir a l'acte el cap de l'obra, Francisco Aracil, el governador civil de Girona, Pere Navarro, i l'arquitecte que va dissenyar el pont, José Antonio Fernández Ordóñez, qui va destacar la importància de Girona en l'època romana per les seves comunicacions. El gran esdeveniment que va intentar donar a Girona el respecte que es mereixia, segons Dombriz, va reunir 200 persones que van apropar-se per escoltar els ponents i per demanar un tall de la cinta inaugural per conservar un record de l'acte.

El llavors alcalde de Girona, Joaquim Nadal, que com a tal va protagonitzar també la inauguració del viaducte, ha explicat que «era un pont urbà amb un disseny atractiu, agradable i va resoldre problemes que avui no ens podríem imaginar». Un d'aquests problemes va assegurar que va ser «l'aïllament històric de la Riba esquerra del Ter, aigües amunt».

Un pont necessari

La seva construcció fou vital, ja que «sense el pont la gent que venia de Fontajau, Germans Sàbat, Taialà o Domeny haurien d'entrar a Girona pel pont de la Barca i ni el pavelló de Fontajau ni el Parc de les Ribes del Ter s'haguessin construït», afirma Nadal. A més, l'exalcalde segueix pensant el mateix que fa 25 anys, quan va assenyalar que el viaducte seria «el pont de la ciutat del segle XXI», responent que «la seva construcció va apostar per la ciutat del segle XX i la del XXI»; reiterant que «és el pont urbà més potent del segle XXI».

El regidor d'Urbanisme de Girona, Joan Alcalà, també ha afirmat que «la construcció del pont va fer la vida més fàcil als veïns d'aquesta zona del nord de Girona perquè els va integrar millor a la ciutat». I ha continuat dient que «el pont va ajudar que deixessin de ser barris perifèrics, allunyats i fins i tot desconeguts, per passar a ser barris més ben integrats a la ciutat».

El pont té una longitud de 204 metres i 22 d'amplada, i va ser el primer de l'estat que es va construir amb la tècnica del pre-tesat, que consisteix a dipositar els cables a la part exterior del formigó i facilitar el manteniment. El pont és continu amb una planta esbiaixada i compost per cinc obertures. A més, té voreres per a vianants, està il·luminat amb una llum sostenible i té dues calçades i voreres de seguretat. El color triat és una mescla de gris amb un to ocre per fer una simbiosi amb l'ambient i les façanes dels edificis de l'Onyar. Amb la seva construcció es varen prendre mesures per millorar l'impacte ambiental de la zona, així com la plantació de 300 arbres, la sembra de talussos i la reforestació d'un superfície global de 13.000 metres quadrats.

El viaducte ha arribat a tenir una gran utilitat. La nova sortida de l'autopista està situada a prop d'aquest pont, cosa que fa que hi hagi més trànsit per la zona. A la saturació d'aquesta sortida se li ha de sumar la construcció del pont nou del Ter i l'obertura d'un supermercat a la vora de les Hortes. Per aquests motius, s'ha decidit col·locar un radar, ja que no hi ha cap semàfor i els vehicles agafen molta velocitat.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/07/16/pont-que-cus-girona-anys/856969.html?utm_source=rss